אם תמצא לומר הלכה כרבי יהודה מקלקל בחבורה הוא כולי – If you choose to say, the ruling is like ר"י, is it considered ruining regarding the wound, etc.

OVERVIEW

The גמרא is discussing the query whether בשבת בתחלה בעול מותר לבעול מותר לבעול מותר מיחבר מיחבר (so there is חבורה) and he is אינו מתכוין (for אינו מתכוין) אינו מתכוין (for חבורה). If we assume that the הבורה is like "דבר שאין מתכוין מותר is דבר שאין מתכוין, it is certainly permitted (since he is הלכה is like אינו מתכוין); however even if we assume that the הלכה is like דבר שאין אינו מתכוין is חבורה is like מתכוין, nevertheless here it may be מתכוין if he is considered to be a מקלקל מקלקל. Our בחבורה discusses the inference of our גמרא regarding the view of עוספות חבורה.

There are three types of inadvertent acts on שבת with different rules.1

is one who knows that he is doing a מלאכה (for instance he is harvesting fruit on שבת); however he either assumes that it is permitted or he is not aware that today is קרבן חטאת a חייב.

שבת on מלאכה is one who intends to do a permissible שבת on מלאכה (removing grapes from a cut vine)² but inadvertently does a forbidden מלאכה (he removes the grapes from an uncut vine). He is שבת (only) שבת (except for (ר"ש according to אין מתכוין). is where he had no intent of doing any מלאכה at all (dragging a chair) and as a result a מלאכה (made a furrow) was done. This is מותר לכתחלה on מלאכה.

- משמע $^{\epsilon}$ דאי מתכוין שרי אפילו הוא מתקן כיון דאין מתכוין נדאי הלכה כרבי שמעון שרי אפילו הוא נדאי ווא ווא ווא ווא פרכה is like אינו מתכוין אינו מתכוין אינו מתכוין פיפו if he is considered to be a מתקן מתקן, since he is $^{\epsilon}$

asks: תוספות

וקשה דבשילהי פרק ספק אכל (כריתות יט,ב ושם) אמר⁴ לרבי שמעון - 5

 $^{^{1}}$ See סוכ"ד אות נו-נו.

 $^{^2}$ See מוכ"ד אות that the מתעסק מחובר in this תוספות is (even) in a case where מחובר זה וחתך מחובר זה נתכוין לחתוך מחובר אור

³ The אמרא made the distinction between מקלקל בחבורה (when it is מראן and מתקן בחבורה (when it is מתקן בחבורה (when it is מתקן בחבורה (therefore in order for it to be מותר it is necessary to assume that he מקלקל בחבורה (מקלקל בחבורה); however no such distinction was made when discussing ר"ש (for since he maintains אין מתכוין is מתכוין אין מתכוין מתכוין.).

 $^{^4}$ ר"נ ruled there that פטור is מתעסק פטור (as opposed to רבא (מתעסק בחלבים ועריות). רבא asked we find in the case where there were two children to be מל one on Sunday, and he was מל the Sunday baby on מל, there is a

And there is a difficulty; for in the end of ר"נ, פרק ספק אכל said, according to - ר"ש -

הואיל ומקלקל בחבורה חייב מתעסק נמי חייב -

Since חייב is also הייב. This concludes the citation from the מתעסק. This concludes the citation from the תוספות .גמרא

ימאי שנא דאין מתכוין פוטר רבי שמעון בחבורה טפי ממתעסק ^{6} - And why is there this difference, that "באבורה exempts אין מתכוין בחבורה (that it is more than מתעסק בחבורה (where he is מותר)?!

מוספות answers:

יש לומר המעסק שמתכוין למלאכה לא מיפטר בשבת אלא משום דאין זה מלאכת מחשבת ^{7} רש לומר דמתעסק שמתכוין למלאכה לא מיפטר בשבת where he has intent to do a מלאכה, the only reason מתעסק is on שבת (by all מלאכות מחשבת is not considered a מתעסק ^{6}

ומשום הכי חייב לרבי שמעון מתעסק בחבורה -

And therefore מתעסק בחבורה (even though it is not a חייב is מלאכת מחשבת - ר"ש -

- ^{8} כמו מקלקל בחבורה דמחייב רבי שמעון אף על גב דאין זה מלאכת מחשבת כמו מקלקל בחבורה שנו שנים even though that מקלקל בחבורה is מקלקל בחבורה according to $^{\prime\prime}$ - $^{\prime\prime}$ even though that מלאכת מחשבת - $^{\prime\prime}$

ולהכי תלינן ליה במקלקל -

And therefore we ascribe the חיוב of מתעסק בחבורה to מקלקל בחבורה -

- משום דטעם שניהם דפטורין בשאר מלאכות שבת הוי משום דבעינן מלאכת מחשבת Because the reason they (מתעסק ומקלקל) are טור by all the other שבת of מלאכות is because we require a מלאכת מחשבת (which is a special requirement only for שבת) -

- אבל שאינו מתכוין כלל למלאכה לא משום דבעינן מלאכת מחשבת מיפטר

dispute between ה"ר" (who says ר"ה (who is רבא. (פוטר תבא. כחוד כחוד) ואס רבא רבא. (שוטר וועס רבא רבא. (פוטר הייב וועס רבא. מצוה (משוח משוח מאוד) וועס האייב (משוח מתעסק וועס האייב וועס האייב וועס האייב וועס האייב וועס האייב (משוח מתעסק וועס האייב וועס האייב וועס האייב וועס הובל (משבעיר) וועס הובל (משבעיר) וועס הובל (משבעיר) הייב וועס הובל (משבעיר) הייב וועס הובל (משבעיר) וועס הובל (משבעיר) וועס הובל (משבעיר) הובל (משבעיר) וועס הובל (משבער) ווע

ה"ש maintains כל מחובל פטורין פטורין כל (since by חובל ומבעיר the nature of the מלאכה is שבת שבת שבת הלקול ומבעיר.

 $^{^6}$ [See 'Overview'.] Just as the מראה in כריתות מייב מתעסק נמי חייב מתעסק בחבורה הואיל, we should also say הואיל האייב מתעסק מייב מתעסק נמי הייב אין מתכוין נמי חייב אין מתכוין נמי הייב אין מתכוין נמי הייב אין מתכוין. Why is there a difference?!

⁷ מלאכת מחשבת means a thoughtful (thought out) action. There is intent to do this מלאכה. We derive the שבת of מלאכות from the מלאכות in the מלאכות משבת which are called מלאכת מחשבת. See footnote # 8.

⁸ Ruining something (for the sake of ruining) cannot be considered a thoughtful or thought out action (in the manner of the מלאכות in the משכן which were a מלאכת מחשבת. See footnote # 7. See (also) איז ביצה יג,ב ד"ה אלא who writes: לשבת מלאכת מחשבת שהיא מלאכת אומנות אסרה תורה שנסמכה פרשת שבת למלאכת המשכן בויקהל והתם מלאכת אומנות אסרה תורה שנסמכה.

However where has no intent at all of doing a מלאכה (the case of אין מתכוין) he is not מלאכה שבמשבת שלאכה -

- דהא בשאר מקומות נמי מיפטר אין מתכוין salso - פטור פטור ישבת is also - פטור

כגון גבי כלאים דמוכרי כסות מוכרין כדרכן ובלבד שלא יתכוין כולי (כלאים פרק ט׳ משנה ה׳) For instance regarding wearing (לאים שעטנז), where the משנה teaches us that the sellers of garments sell in the usual manner (where they place it on their shoulders, so that they are wearing שעטנז), provided that they have no intent, etc. of deriving benefit (keeping warm or dry) from the garments they are wearing. Their only intent is to show off their wares. We see that אין מתכוין is a universal פטור, which is not limited to מלאכת מחשבת is –

תוספות offers another example of אין מתכוין שנה by other איסורים (not by שבת):

תנן נמי נזיר חופף ומפספס כולי (נזיר דף מב,א) הילכך? בחבורה נמי שרי: **And we also learnt in a נזיר that נזיר may shampoo and brush his hair, etc.** even though that by brushing his hair some hair may fall out (since has no intent of cutting his hair; he is אינו מתכוין regarding cutting the hair), **therefore** since the פטור סל שבור is universal and not limited to מתעסק בחבורה, **it is permitted even by** (even according to שבורה).

SUMMARY

אין מתכוין is a איסורים by all איסורים, while מקלקל is a מקלקל only by מלאכת שבת מלאכת מחלקל.

THINKING IT OVER

- 1. What changed (regarding מתעסק) in the answer of תוספות compared to what assumed in his question? ^{10}
- 2. Is the case of the two children to be מל, considered נתכוין לחתוך התלוש וחתך לחתוך מחובר זה וחתך מחובר אחר $?^{12}$

_

 $^{^9}$ We can say מלאכת מחשבת הייב מתעסק הואיל הואיל since their פטור is only on account of מלאכת (which is limited to מלאכות מחשבת), however the אין מתכוין is by all איסורים, therefore it applies even to חובל ומבעיר and we cannot compare (מתעסק).

¹⁰ See סוכ"ד אות נג.

¹¹ See footnote # 4 (and # 2).

 $^{^{12}}$ See חים אות שיעורים מחל and סוכ"ד אות סוכ"ד.